

9 Αυγούστου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 180/91)

---

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση Προϊσταμένου — Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Αιτιολογημένες συστάσεις — Διάστασης της νομολογίας, ως προς την επάρκεια της αιτιολογίας — Υιοθέτηση στην κριθείσα περίπτωση της προσέγγισης στην Παντελάκη κ.ά. v. Δημοκρατίας.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Απόδειξη.

10 Ο Αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 1ης Τάξεως. Κρίσιμο απέβη το ζήτημα της επάρκειας της αιτιολογίας των συστάσεων του Προϊσταμένου, που είχαν υπέρ τους τα ενδιαφερόμενα μέρη.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών 1,2 και 4, αποφάσισε ότι:

20 Για το θέμα του τι συνιστά επαρκή αιτιολογία, σύμφωνα με το πιο πάνω Άρθρο, υπάρχουν διϊστάμενες δικαστικές αποφάσεις.

25 Υπάρχει από τη μια η άποψη ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου δε θεωρούνται άκυρες από έλλειψη αιτιολογίας, απλώς γιατί είναι σύντομες ή λακωνικές, αρκεί να συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. Η άλλη άποψη, υποστηρίζει ότι οι συστάσεις δεν είναι δυνατό να βασίζονται μόνο στα τρία κριτήρια, γιατί αυτές διακρίβώνονται από τις εκθέσεις και τους φακέλους στους οποίους η διά-

ταξη κάμνει ρητή μνεία.

Πολύ πρόσφατα ο Πογιατζής, Δ., στην απόφασή του στην υπόθεση *Αίγλης Παντελάκη κ.ά ν. Δημοκρατίας* προέβηκε σε ανασκόπηση της μέχρι σήμερα νομολογίας επί του προκειμένου. Με βάση τα γεγονότα στην υπόθεση εκείνη, ο Πογιατζής, Δ., αφού υιοθέτησε την απόφαση του Νικήτα Δ., στην υπόθεση *Γεώργιος Λοιζίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας* και την απόφαση του Στυλιανίδη Δ., στην υπόθεση *Νίκης Πολυκάρπου ν. Δημοκρατίας*, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν παντελώς ανατιολόγητη και παράνομη ως αντιβαίνουσα στη διάταξη του Άρθρου 35(4) του Νόμου.

Υιοθετείται η προσέγγιση του Πογιατζή, Δ., όπως εκφράστηκε στην πιο πάνω απόφαση και κατ' επέκταση τις απόψεις των Στυλιανίδη και Νικήτα Δ.Δ. στις αποφάσεις στις υποθέσεις *Πολυκάρπου* και *Λοιζίδη* (πιο πάνω).

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, ο ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης, πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται από τον αιτητή ή περιέχονται στους σχετικούς φακέλους της υπόθεσης.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται όσον αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 1, 2 και 4. Η επίδικη απόφαση αναφορικά με το ενδιαφερόμενο μέρος 3 επικυρώνεται. Επιδικάζονται έξοδα υπέρ του αιτητή.

*Διαταγή ως ανωτέρω.*

*Αναφερόμενες υποθέσεις:*

*Παντελάκη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686,*

*Λοιζίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4742,*

*Πολυκάρπου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 72,*

*Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,*

*Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027.*

**Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 1ης

Τάξης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

5 Α. Κουρσουμπά, για τους Καθ' ων η Αίτηση.

Σ. Καρύδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος 4.

*Cur. adv. vult.*

10

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές ο αιτητής επιδιώκει ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) με την οποία προάχθηκαν στη θέση Τελωνειακού Λειτουργού 1ης Τάξης οι Παναγιώτης Ορφανίδης, Ανδρέας Κ. Λουκά, Κώστας Π. Γεωργίου, Χριστάκης Πελαβάς και Ανδρέας Καϊτάνης. Οι επίδικες προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 21.12.90 και αρ. γνωστοποίησης 40Β.

15

20 Με την παρούσα προσφυγή προσβάλλεται η προαγωγή όλων των πλιό πάνω εκτός του Ανδρέα Καϊτάνη.

Μαζί με την προσφυγή αυτή συνεκδικαζόταν και η προσφυγή αρ. 245/91 με την οποία προσβάλλόταν η προαγωγή και των 5 πλιό πάνω προαχθέντων. Η προσφυγή αυτή τελικά αποσύρθηκε και απορρίφθηκε στις 16.2.93.

25

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα: Με επιστολή του στην ΕΔΥ ημερ. 13.2.90 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών ζήτησε την πλήρωση πέντε κενών μόνιμων θέσεων Τελωνειακού Λειτουργού 1ης τάξης. Η θέση είναι θέση Προαγωγής και η ΕΔΥ στη συνεδρίαση της ημερ. 23.2.90 αποφάσισε να επιληφθεί του θέματος πλήρωσης της σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και στη συνεδρίαση να κληθεί να παρ-  
35 ραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων.

30

Η ΕΔΥ στην αρχή της συνεδρίασής της με ημερ. 19.10.90 ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων και αποφάσισε να αγνοηθούν οι τροποποιήσεις που έγιναν από  
40 Προσυπογράφοντες Λειτουργούς σε ορισμένες από αυτές χωρίς να τηρηθεί η πρόνοια της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων και να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο.

40

Ακολούθως προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων κ. Θάνος Μιχαήλ, ο οποίος ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής και στη διάθεση του οποίου τέθηκαν οι Προσωπικοί Φακέλοι και οι Φάκελοι των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψήφιων.

5

Δεδομένου ότι ο αιτητής Ανδρέας Θεοδούλου, με επιστολή του ημερομηνίας 20.7.90 προς το Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, την οποία κοινοποίησε και προς τον Πρόεδρο της ΕΔΥ, διαμαρτυρήθηκε για τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των ετών 1977-1988, με ιδιαίτερη έμφαση στην Έκθεση του 1987, ο Διευθυντής είχε ήδη απαντήσει στις παραστάσεις του υπαλλήλου και ανέφερε ότι οι αξιολογήσεις έγιναν μέσα στα πλαίσια του σχετικού Νόμου και των Κανονιστικών Διατάξεων.

10

Στην ίδια συνεδρίαση ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων, σύστησε πέντε υποψήφιους προς επιλογή για προαγωγή και στη συνέχεια, αφού αυτός αποχώρησε, η Επιτροπή προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων.

15

Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων και έλαβε επίσης υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι οι προαχθέντες που αναφέρονται πιο πάνω, υπερείχαν των άλλων υποψήφιων με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) και αποφάσισε να τους προσφέρει προαγωγή σαν τους πιο κατάλληλους στην επίδικη θέση. Στη συνεδρίαση της με ημερομηνία 21.33.90 η ΕΔΥ καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής των προαχθέντων την 1.12.90.

20

25

30

Ο δικηγόρος του αιτητή επικεντρώνεται σε δύο βασικούς λόγους ακύρωσης της επίδικης απόφασης. Ο πρώτος λόγος αφορά τις ετήσιες Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή και τις παραστάσεις που αυτός υπέβαλε στον Διευθυντή με κοινοποίηση της επιστολής του στην ΕΔΥ. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι η ΕΔΥ δεν ερεύνησε σε βάθος τις αιτιάσεις του αιτητή και ότι τούτο αποτελεί έλλειψη δέουσας έρευνας.

35

40

Ο δεύτερος νομικός λόγος που προβλήθηκε για ακύρωση αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος και, συγκεκριμένα, κατά πόσο αυτές είναι επαρκώς αιτιολογημένες όπως προνοείται από το άρθρο 35(4) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας

Νόμου του 1990, όπως αυτός τροποποιήθηκε (ο Νόμος).

Θα εξετάσω πρώτα τον ισχυρισμό για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας στη σύσταση του Διευθυντή.

5

Στο σχετικό πρακτικό της ΕΔΥ με ημερομηνία 19.10.90 σελ.8, αναφέρονται σχετικά τα εξής:

10 "Ο Διευθυντής κατάθεσε γραπτώς τις αιτιολογημένες συστάσεις του και ανέφερε τα εξής:

15 Δεν έλαβε υπόψη τον Ιωάννη Παπαγεωργίου, διότι αυτός έχει ήδη επιλεγεί για άλλη ίδια θέση στο πλαίσιο προγενέστερης διαδικασίας. Παράλληλα προσθέτει ότι όλοι οι υπάλληλοι συνεχίζουν να είναι εξαιρετοι. Συστήνει με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους τους Ανδρέα Καϊτάνη, Ανδρέα Λουκά, Παναγιώτη Ορφανίδη, Χριστάκη Πελαβά και Κώστα Γεωργίου".

20 Ο Διευθυντής στην επιστολή του ημερ. 19.10.90 που κατέθεσε στην ΕΔΥ και στην οποία παραθέτει γραπτώς τις συστάσεις του, αφού αναφέρθηκε στους λειτουργούς που ήταν υποψήφιοι για τη θέση και για το κατά πόσο αυτοί πληρούσαν τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας, κατέληξε ως εξής:

25

30 "Για την πλήρωση μιας θέσης τελωνειακού λειτουργού 1ης τάξης η διαδικασία έχει ανασταλεί με απόφαση της Ε.Δ.Υ. μέχρι συμπλήρωσης της πειθαρχικής υπόθεσης αρ. 7/88 εναντίον του υποψηφίου Ιωάννη Παπαγεωργίου, τελωνειακού λειτουργού 2ης τάξης.

35 Έχοντας υπόψη τα κριτήρια που προβλέπει η σχετική νομοθεσία για προαγωγές, ειδικότερα τις πρόνοιες του άρθρου 35(3) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (αρ.1/1990) και τα καθήκοντα, ευθύνες και προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας και κατόπι σχολαστικής σύγκρισης μεταξύ των υποψηφίων κρίνω πως οι καταλληλότεροι είναι οι πύο κάτω και τους συστήνω για προαγωγή (άρθρο 35(4)).

40 1. ΚΑΪΤΤΑΝΗΣ Ανδρέας (αρ.4)

Έχει βελτιωθεί σημαντικά κατά τα τελευταία 3 χρόνια· είναι κάτοχος πτυχίου στα νομικά· υπερτερεί όλων των άλλων υποψηφίων στην αρχαιότητα.

2. ΛΟΥΚΑΣ Ανδρέας (αρ.11)

Βρίσκεται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης για την περίοδο των τελευταίων 6 χρόνων· είναι κάτοχος πτυχίου στα νομικά και διπλώματος στη διοίκηση του Μ.Ι.Μ.

5

3. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ Παναγιώτης (αρ.15)

Βρίσκεται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης για την ίδια περίοδο· κάτοχος πτυχίου στη δημόσια διοίκηση· υπηρετεί στη Κυβέρνηση από το 1971.

10

4. ΠΕΛΑΒΑΣ Χριστάκης (αρ.17)

Βρίσκεται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης για την ίδια περίοδο· κάτοχος πτυχίου στις οικονομικές επιστήμες.

15

5. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κώστας (αρ.23)

Αξιολογείται ως ο καλύτερος της ίδιας περιόδου· έχει πτυχίο στα νομικά. Είναι θετικός στην εργασία του και πολύ παρατηρητικός, γεγονός που συνέβαλε στον εντοπισμό και κατάσχεση αρκετών ποσοτήτων ναρκωτικών. Του στάληκαν συγχαρητήριες επιστολές από το Αρχηγείο Αστυνομίας."

20

25

Επιπρόσθετα από τον ισχυρισμό ότι οι συστάσεις είναι γενικές, αόριστες και έρχονται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η σύσταση είναι πεπλανημένη με αποτέλεσμα να παραπλανήσει και την ΕΔΥ. Ο Διευθυντής ανέφερε σχετικά με τους συστηθέντες ότι βρίσκονται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης για την περίοδο των τελευταίων 6 χρόνων ενώ στην πραγματικότητα μόνο τα τελευταία 4 χρόνια έχουν γενική βαθμολογία "εξαιρετος".

30

Αντίθετα, η Δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε ότι οι συστάσεις του Διευθυντή δεν αντικρούονται από τα στοιχεία των φακέλων, η αιτιολογία είναι πλήρης και στηρίζεται στα νενομισμένα κριτήρια.

35

Το σχετικό άρθρο του Νόμου είναι το άρθρο 35(4) το οποίο προνοεί ότι:

40

"Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φα-

5 κέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση και την εντύπωση την οποία η Επιτροπή αποκόμισε για τους υποψηφίους κατά την προφορική εξέταση, αν αυτή έγινε."

Για το θέμα του τι συνιστά επαρκή αιτιολογία σύμφωνα με το πμό πάνω άρθρο υπάρχουν διϋστάμενες δικαστικές αποφάσεις.

10 Υπάρχει από τη μιά η άποψη ότι οι συστάσεις του προϊσταμένου δε θεωρούνται άκυρες από έλλειψη αιτιολογίας απλώς γιατί είναι σύντομες ή λακωνικές αρκεί να συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. Η άλλη άποψη υποστηρίζει ότι οι συστάσεις  
15 δεν είναι δυνατό να βασιζονται μόνο στα τρία κριτήρια γιατί αυτές διακριβώνονται από τις εκθέσεις και τους φακέλους στους οποίους η διάταξη κάμνει ρητή μνεία.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι έχουν αναφερθεί σε σχετικές αποφάσεις προς υποστήριξη των αντίστοιχων ισχυρισμών τους.  
20 Πολύ πρόσφατα ο Πογιατζής, Δ., στην απόφασή του στην υπόθεση *Αίγλη Παντελάκη κ.ά ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686, προέβηκε σε ανασκόπηση της μέχρι σήμερα νομολογίας επί του προκειμένου (σελ. 1690-1695). Με βάση τα γεγονότα στην υπόθεση εκείνη, ο Πογιατζής, Δ., αφού υιοθέτησε την απόφαση του Νικήτα Δ., στην υπόθεση *Γεώργιος Λοιζίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας*  
25 (1992) 4 Α.Α.Δ. 4712 και την απόφαση του Στυλιανίδη Δ., στην υπόθεση *Νίκη Πολυκάπου ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 72, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν παντελώς αναιτιολόγητη και παράνομη ως αντιβαίνουσα στη διάταξη του άρθρου 35(4) του Νόμου. Στις σελίδες 82 και 83 της απόφασης λέχθηκαν τα εξής:

35 "Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που υποψήφιος οφείλει την επιλογή του για προαγωγή από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποκλειστικά στη σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υπηρετεί, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που υπάρχουν υποψήφιοι περίπου ίσοι λαμβανομένων υπόψη των τριών καθιερωμένων κριτηρίων στο σύνολό τους, εφόσο η σύσταση αποτελεί ανεξάρτητο και ουσιώδες στοιχείο κρίσεως ικανό, από μόνο του, να γείρει την πλάστιγγα υπέρ του υποψηφίου που είχε συστηθεί. Αν, στις περιπτώσεις αυτές, η σύσταση θεωρείται έγκυρη και βαρύνουσα παρόλο που είναι αναιτιολόγητη και περιλαμβάνει μόνο το όνομα του συστηθέντα υποψηφίου, μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι ο Προϊστάμενος, για τους  
40

σκοπούς της σύστασής του, προβαίνει μόνο σε μια πρώτη εκτίμηση των στοιχείων των φακέλων τα οποία, είναι, εν πάση περιπτώσει, ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και μπορεί η ίδια να τα συνεκτιμήσει χωρίς την πρώτη εκτίμηση - σύσταση του Προϊσταμένου. Διερωτώμαι αν, κάτω από αυτές τις συνθήκες, η "σύσταση" αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως οποιασδήποτε σημασίας ή βαρύτητας και κατά πόσο η απλή αναφορά στο πρακτικό της ΕΔΥ ότι έλαβε υπόψη της και τη "σύσταση" αυτή δεν συνιστά πλάνη ως προς τα στοιχεία που συνεκτίμησε για να καταλήξει στην επιλογή της".

Υιοθετώ την προσέγγιση του Πογιατζή, Δ., όπως εκφράστηκε στην πιό πάνω απόφαση και κατ' επέκταση τις απόψεις των Στυλιανίδη και Νικήτα Δ.Δ. στις αποφάσεις στις υποθέσεις *Πολυκάργου* και *Λοιζίδη* (πιό πάνω).

Έχοντας υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή στην παρούσα υπόθεση όπως εκτίθενται στο σχετικό πρακτικό της ΕΔΥ και στην επιστολή του ημερ. 19.10.90 κρίνω ότι οι συστάσεις όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Λουκά, Ορφανίδη και Πελαβά δεν είναι αιτιολογημένες με επάρκεια και ως εκ τούτου η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί. Τα στοιχεία στα οποία αναφέρεται ο Διευθυντής για τον καθένα από αυτούς βρίσκονται στους φακέλους τους που ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και δεν προσθέτουν οποιοδήποτε ανεξάρτητο και ουσιώδες στοιχείο που να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ τους, δεδομένου μάλιστα και του γεγονότος ότι ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι περίπου ίσοι, σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου Κώστα, κρίνω ότι η σύσταση του Διευθυντή είναι επαρκώς αιτιολογημένη και περιέχει επιπρόσθετα στοιχεία απ' όσα μπορούν να συναχθούν από τα στοιχεία των φακέλων.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η σύσταση του Διευθυντή είναι πεπλανημένη επειδή αναφέρει ότι οι συστηθέντες βρίσκονται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης για την περίοδο των τελευταίων 6 χρόνων, θεωρώ ότι αυτή δεν ευσταθεί και απορρίπτεται. Ο Διευθυντής δεν αναφέρει ότι οι συστηθέντες είχαν βαθμολογία "εξαιρετος" τα τελευταία 6 χρόνια αντί τα 4 όπως συμβαίνει στην πραγματικότητα, (με εξαίρεση των Πελαβά που έχει εξαιρετος τα τελευταία 5) αλλά ότι βρίσκονται στις "ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης". Όπως είναι διατυπωμένη η σύσταση δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι αναφέρεται αποκλειστικά σε βαθμολογία "εξαιρετος"



εφόσον και το "λίαν καλός" βρίσκεται στις ψηλότερες βαθμίδες αξιολόγησης. Όμως, έστω και αν ακόμα θεωρηθεί ότι ο Διευθυντής αναφερόταν αποκλειστικά σε βαθμολογία "εξαιρετος", οι φακέλοι των ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων ήταν ενώπιον της ΕΔΥ και ως εκ τούτου δεν τίθεται θέμα παραπλάνησης της από τη σύσταση του Διευθυντή.

Ο επόμενος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή δεν είναι αντικειμενικές και ότι η ΕΔΥ δε διενέργησε τη δέουσα έρευνα πάνω στο θέμα.

Από τα στοιχεία των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή που είναι καταχωρημένες στο σχετικό φάκελο προκύπτει ότι ο αιτητής έχει γενική βαθμολογία "εξαιρετος" για τα έτη 1986 - 1989 και "λίαν καλός" για τα έτη 1983 - 1985. Όσον αφορά την έκθεση του για το 1987 για την οποία γίνεται ειδική μνεία από τον αιτητή αυτός έχει γενική βαθμολογία "εξαιρετος" (8,4-0-0). Οι βαθμολογίες αυτές κάθε άλλο παρά έλλειψη αντικειμενικότητας υποδεικνύουν. Επιπρόσθετα οι αξιολογούντες λειτουργοί του αιτητή παραθέτουν στις εκθέσεις κολακευτικά σχόλια για το άτομό του.

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, ο ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται από τον αιτητή ή περιέχονται στους σχετικούς φακέλους της υπόθεσης. (Βλ. μεταξύ άλλων *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027).

Από τα στοιχεία των φακέλων που ήταν ενώπιον της ΕΔΥ δεν προκύπτει οτιδήποτε που να μπορεί να στοιχειοθετήσει ύπαρξη μεροληψίας και έλλειψη αντικειμενικότητας αναφορικά με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή. Επίσης, από το περιεχόμενο των φακέλων του αιτητή δεν υποστηρίζεται ούτε ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας. Συνεπώς οι πλιό πάνω ισχυρισμοί του αιτητή κρίνονται ανυπόστατοι και απορρίπτονται.

Με βάση τα πλιό πάνω η επίδικη απόφαση ακυρώνεται όσον αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Λουκά, Ορφανίδη και Πελαβά. Η επίδικη απόφαση αναφορικά με το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου επικυρώνεται. Επιδικάζονται έξοδα υπέρ του αιτητή.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς.*